

Minningarorð um Daniel Jacob Berg í Nesi, Hvalba

Mær var dáttliga við henda morgunin 9. januar at frætta deyðsboðini av einum av min- um bestu vinum frá barnaárunum: Danjal Jacob á Breyt er deyður.

Hann fór, sum hann gekk, henda frostmorgunin 74 ára gamal — hevði verið smá handils- ørindi, og var á heimveg- um aftur stokkin inn á gólvið hjá vinfólki at ynskja gótt nýggjár. Tað var alt, hann hevði sett seg niður á bonkar- endan, tá rætti deyðin út sína køldu hond og tók hann burtur frá einsa- mallan úr vinaskra, so- leiðis sum deyðans vani oftast er — ein og ein tekur hann okkum.

Við Danjal Jacobi á Breyt er ein sterkur maður farin — hann spardi seg ikki, har hann stóð millum manna á landi og sjógvi.

Harðligur kundi hann vera viðhvørt og rópa hart, tá ið ikki gekst eftir hansara høvdi, men tann, sum kendi Danjal

Jacob og visti honum á- lit, fekk at siggja, at trúgvári og hollari vin átti tú ikki. Hann var ein álitismaður.

Í 1930 fór hann til skips fjúrtan ára gamal, og sjólivið varð hansara til seinastu stund. Eisini á stuttleikatúrinum við »Johannu T.G. 326« til Keyppannahavnar sein- asta summar visti Danjal Jacob, hvat tað er at vera sjómaður, tá ið á leikar.

Í triáti árunum hevði Danjal Jacob ikki verið tey mongu árinu við slupp, fyrr enn hann var millum bestu fiskimenn við snørinum, og »fiski- kongarnir« vóru skjóttir eftir honum. Hann lærði til stýrimann fyrstu krigsárinu saman við øð- rum góðum monnum, og teirra millum var Hans Pauli Johannesen. Teir gjørdust vinmenn og starvsbrøður uá sjónum ein stóran part av livin- um. Í drúgt áramál var hann stýrimaður við Hans Paula og loysti

hann av sum skipara viðhvørt. Teir vóru tvær alin av sama vadmali. Fiskur og veiða, veiða og fiskur — tað var teirra, tí tað var tað, ið landinum tervaði.

Saman við bygdar- monnum sínum í Hvalbi- ar sókn keypti hann trol- aran »Drátt«, sum Niels Pauli Nónstein og hann ferdur øll árinu, teir høvdu trolaran.

Farin um tey 60 árinu segði hann seg vera farn- an í land. Men har steðg- aði hann ikki. Tá fór hann at forá útróðrar- bátin »Glyvraberg« bæði til linu og trol í fleiri ár.

Tey seinastu árinu hev- ur hann leitt tað fiskaar- beðið, sum hevur verið í Agnavik í samarbeiði við Flakavirkid á Tvor- oyri.

Danjal Jacob var góð- ur við sína heimbygd Hvalba og bar serligan tokka til Nes sum part av sóknini. Hann hevur í mong ár sitið sum bygdaráðsformaður, og

nú, hann andaðist, sat hann framvegis sum lim- ur í sóknarstýrinum.

Sjálvt um Danjal Ja- cob var ein av teimum, sum mistu av sínum undir krignum — einasti bróðir hansara fór av krigsávum longu í 1940 — so hevur hann balist á sjónum alt livið. Mang- an lá eisini honum vát undir fótum, sum tann dagin, teir lógu ut mill- um oyggjar við install- inginum »Bláfoss«, tá ið hann brann á av eystri, og teir fingur andstreyt til lands. Tað var ein ótespilig sigling við æt- tinni í streymin í kapp við deyðan um Suðuroyar- fjør, til Lundanevnið livdi.

»Mangan havi eg brattan farið...« syng- ur skaldið, og tað kunnu nógvir av okkara sjó- monnum syngja við um bæði við heimlands strendur og burturi við onnur lond í myrkri og ísi og ódnarveðri. Ein av teimum daprastu stund- unum av hesum slag,

sum Danjal Jacob helt seg hava verið við til, var tann náttin, teir við »Fiskanes« igjøgnum is og í myrkri sjálvir í storsta livsvanda hildu fram á Kappanum 29. januar 1959 at leita eftir tí neyðstadda danska ferða- og farmaskipinum hjá kongaliga grøn- lenska handlinum »Hans Hedtoft« við vón um at koma tí til hjálpar. Men har var til seinast einki at gera, uttan at royna at bjarga egnum skipi.

Men nú henda morg- unin 9. januar 1991 var eingin ódn, einki myrk- ur, eingin ýlandi isur —

nei, hann karraði av eystri við einum sindri av svartakálki á veg- num. Vattleysur og klútaleysur við einum mjólkarpakka undir hondini uttan at varnast nakran vanda kemur hann — henda kempa, sum eitt langt liv hevur barst og stritt móti deyðans ódn — fót fyri fót tolisluga úr svart- alkkinum inn á gáttina hjá vinfólki, setir seg í naðum niður á bonkar- endan og í somu løtu gevur upp ond. So stillis- liga legði hann at deyð- ans strond.

Ja, deyðin er ikki lætt- ur at rokna út. —

sosialurin

Gerist haldarar NÚ
— og fáid alt hetta:

Einsamøll
— eingi tíðindi

Haldið so:
tíðindablaðið
sosialin

og fáid henda góða vinin —
Føroya mest lisna og mest
endurgivna blað

5 ferðir um vikuna
fyri bert 1/2 søluprís!

Haldið blaðið

- * við teimum fjølbroyttu tíðindunum
- * við besta trú- virðinum
- * sum birtur upp undir skilagott og mennandi kjak
- * sum er blað fólksins

tíðindablaðið
sosialurin
sjálvandi

— 5 bløð um vikuna í 3 mánaðir fyri bert 195,-

- sosialurin - sosialurin - sosialurin - sosialurin - sosialurin - sosialurin - sosialurin - sus

Ja!

Eg gerist haldari av Tíðinda- blaðnum Sosialinum og fáid blaðið 5 ferðir um vikuna.

Haldaragjaldið er kr. 195,- fyri ársfj. Haldarar uttanlands gjalda kr. 230,-/ársfj. Goldið verður ongantið fyri fleiri bløð enn tey, ið eru eftir at koma í einum ársfjórðingi.

Navn: _____

Bústaður: _____

Bygd/býur: _____

Kannað postverkinum

Ókeypis
Sosialurin
rindar
postgjaldið

64

tíðindablaðið
sosialurin

Box 76
110 Tórshavn